

บท ถกร

ผู้ ร่าย ถกบ บำน

กณพรงนงอชฟประพินอพอค
(ประเลร์ษฐ อักษร รจน)

ว. ศ. ๓๒๘

โรงพิมพ์ศกการจารณ

บทละคร ร้อง

เรื่อง ผู้ร้าย กลับบ้าน

(ประเล่ห์รู้ อักษร รจนา)

ชุดที่ ๑

(หา พี่ชาย) ฉาก รูปใน ออฟฟิศ นาย บุญเย็น
ตัว ละคร มี นาย บุญ เย็น นั่ง ทำงาน อยู่ ที่โต๊ะ หนังสือ
ห้องใน เล่มยื่น ข้าง นอก เข้า มา

ฉาก เล่ม ๑ (เล่มยื่น) รับประทาน, มี ชาย, มา
นาย หนังสือ รูป ผาย ผั่ง, ดำ ดั้น, ฉกรรจ์ กัด้า มา ทาม
ถึง, ได้ ทำว, วาน เข้า มา เรียน ว่า คน, แปลก หน้า, ยาก
มา พบ จะไปรด เขา, เข้า มา, ถา หาไม่ อย่า ไข ดื้อ,

ถ้าจะได้ไม่ต้องหลบ (บุญเย็น) นะ พิกัด, คน อไร,

อ้าย บัดชน แอบ คอลป, แดง กล้า, มา ขอ ทาน ลอง

บอก เขา, เข้า มา, ดู หน้า ก็ ได้ ไป เกิด ไป, ใคร หน้า, ช่าง

กล้า หาญ จะ มา ทิ้ง, ดั่ง แดง เม, คน การ คัด ว่า บ้าน,

เศรษฐี, ไม่ หนึ่ ยอ ๖ คำ เจรจา (เล่น ย่น

ออกไป มี ชาย รูป ร้าง โต ใหญ่ ต่ำ ดัน สด ด้วย องค์ อาจ

ผม เกรียน หน้า เกลี้ยง หนวด แต่ง ตัว คมุก คมอม เลื้อ

ผ้า เดว ทำ ทง เป็น นัก เถง โต มี เคว ผู้ ต่ โผล่ เข้า

มา แล้ว กัง มา ประตุ ย่น หัน หลัง ดัน ประตุ ไว้ ถอ หมวก

ขว้า เข้า หา ตัว เหมือน จะ ส้อน อไร ไว้ ใน หมวก นั้น ไม่

พูด จา ว่า ขาน ประการ ไต หมด เป็น แต่ ย่น จ้อง ตา ดู

เลขห้อง

นาย ห้าง เขมม เหมือน จะ ร้อง ทุกๆ อย่าง เร็ว แรง ต่ำ

เลขหมู่

หัด นาย ห้าง ก็ ไม่ ทัก ไม่ ถู ไป รับ รอง นัง นง อิง

เลขหมู่

895, 9112

๖๒๓๔๖๗

เลขทะเบียน

๘ ๑๒๓๔๐๓ น. ๕๕๕

ผู้ร้าย กลับ บ้าน

๓

จ้อง ดู กัน อยู่ เฉย ๆ ตา นาย ห้าง นั้น แจ่มใส แต่ ตา
แขก นั้น ชุ่น และ ขาว)

(บุญเย็น) อ้อ นั้น ยัย นะ หนะ !

(ยัย) ขอ รับ ผบ.เอง พุด กระผม เพียง ถัก คำ หึ่ง
จะ ไม่ได้ ฤ ยัง ไง หนะ พี่ เย็น ?

(เย็น) ข้า มี มาก มาย หลาย คำ หนัก กะ หนัก
หละ ที่ จะ พุด กัด ด้ เจ้า จะ ไม่ ชอบ พัง นั้น และ ข้า
อยาก พุด แต่ พุด ไม่ ออก ว่า ข้า ดี ใจ ที่ ได้ เห็น
หน้า เจ้า เรื่อง ยิน ดี เรื่อง มี เกียรติยศ และ เรื่อง
อไร อไร อีก หนะ เจ้า ก็ รัย อยู่ ใจ เจ้า เอง สิ้น แล้ว ะ
ป้วย การ พุด

ถ้า ขอม ๑ (ยัย) ผม ไม่ หมาย, มา ให้ ใคร, ดี
ใจ ดอก เพราะ ผม ออก, รั, ดำนึก, ไม่ คึก ช้อ ถ่ม
เกียรติยศ, ตระกูล วงษ์, ลง เตี้ย พอ แต่ โทษ ฉ้อ, ผม ผิด,

๔ หา พี่ชาย
ก็ คิด คุณ ถึง ดีบ ป, เบ็จ เด็จ, ผม เช็ด แล้ว ทน แอ้ว
แล้ว,นอน กิน, ดั้น ความ สุข กตัญใจ แน่, แก่คน, ไม่ ชน
ซุก ด้วย เห็น ทักษะ, โทษไภย, ที่ ได้ ทำ ไม่ ขอ ทำ, ถึง
ชั่ว, ที่ ตัว ผิด ผม ได้ คิด, ก่อน ถูก จับ, ใจ คับ หว่า ผม
ไม่ คิด, บิดตาคุด, พุด แนะนำ ให้ อุปถัมภ์, ไว้ ใจ, ใช้เงิน
ทอง (เย็น) ขาว เรือง, รวด เจ้า, จบ ค่า หมด ข้าง
โกง คด, คน ไว้ ใจ, ได้ คดอง ๆ ใช้ มนุษย์, ทุจริต, ผิด ทำ
นอง เหลือ จะ ตอง, เวทนา, ชั่ว ชำ นก เชอ ชุระ, อไร
ฤ, คอ มาน (ยัย) ผม เต็ม ที่, โปรด ส่งสาร, อา การ
หนัก ต้อง คิด คุณ, ทักษะ ถึง ที่, ดีบ มี คดก ไม่ รู้ จัก,
ใคร ถัก คน, จน บัญญา ผม อยาก ทำ, งาน เพียง, ได้ เหยง
ชีพ สู้ ตัน ถับ, ปาก กัด, หิด อุดดำ ห เอา แต่ กิจ, ฤจ ฤค,
คิด ขาย ค้า ด้วย เดช ณา, ผม ก็ ทำ, ได้ ขำ นานู จะ
ต้อง เป็น, นาย ประตุ, ฤ ฤ สุด แต่ มี, งาน เป็น ยอม,

ผู้ร้าย กลับ บ้าน ๕
ถ่อม ทุก ด้าน จึ่ง มา น้,หมาย พ้,โปรด หา งาน โดย
ส่งสาร,ทอด ท้อง,ให้น้อง ทำ (เย็น) โอ้ ชื่อนี้,นะไม่
ไหว,งานไม่ มี ใน ห้าง น้,ที่พอ จะ,อุปถัมภ์ เจ้า อีก
กะตัญญู,บุญ ฤทธา,ชาติ รัย้า ค้องใจ คำ,สุด จะ น้,รับ เป็น
น้อง คิด ถึง บุญ,พระ กว้,ที่ เกิด เกด้า ซึ่ง เรียก เจ้า,
ว่า ลูก,ผูก ส้มของ จะให้ น้,ครึ่ง เดี่ยว,เจียว เงิน ทอง
พอ เดียว ท้อง,พิก หนึ่ง,ไม่ ถึง รวย แต่ ค้อไป,ข้าง น้,
อย่า มา แตะ ไม่ ให้แตะ,ไม่ให้ มา,หา อีก ด้วย ช้า
ตั้ง นาย,ประคูน มีให้,ใคร เออ อวย เล็ก มา บอย,การ
ตะโกน,จะโดน แดง ๗ ๒๐ คำ เจริญ

เจ้า เซ็น ๑ (ลูกค้) ขาญา คูก,อูก อาจ,พิชาฏ
ปราบ ยัง เช็ด หดาบ,ชน ฆมอง,สยของ แดง ถึง หมก
มุ่น,ฉุน เฉียว,คำ เรียว แรง โมโห แท้ง,เงิน หู,เหมื่อน
หนู กตัว ปะหลับ ปะเหลือก,เกดออก ตา,ทำ หน้า ม่น โอ้

ออก ย้าย, เว้า ๆ, เป็น เข้า ชั่ว กระแทก ประตู, ตัก ตัก, รั้ว คึก
 ตัว ฝันใจ หัว, ร้อง แกน ๆ, แค้น ถามไป (ยัย) ผม
 คิด ถึง, แม่โย, ไม่ ได้ ชั่ว ห่วง น้อง สาว, มี คู่, ฤๅ ยัย
 ไหน (เย็น) ข้าไม่ บอก, เป็น แน่, แห้ง แม่โย แต่
 บอกได้, อีก ประการ, แต่ง งาน แล้ว หล่อน อยาก จะ, ถ่ม
 เจ้า, คับ เศร้า โศก อย่า เลือก กระโหลก, ไป กวน, ชวน แล้ว
 แล้ว ถึง เขย ตี, เขาไม่ มี, จะ วิ แหว ถึง ย้าย แมว,
 คโมย ชั่ว, ตัว ลำคัญ ไหน ๆ ตัว, ชั่ว ข้า, ก้ม หน้า ชั่ว
 อย่าไป บัว, ไป เบย, เลี้ย มิ่ง ขวัญ ให้ น้อง เขย, เคย ประ
 มาท, มั่งอาจ กัน (ยัย) ถาม อีก คำ, หึง เท้า นั,
 ไปรด เมตตา แม่ อนงค์, คง นิยม, รัก ผม ตี ฤๅ หล่อน
 มี, ตำนี, ไม่ ปรากฏา หล่อน ถ่ม ตาย, หาย ชี้อ, ฤๅ ยัง มา
 เหมือน ตัญญา, เพื่อน ยาก, ฝาก อาไธย (เย็น) ข้าไม่ มี,
 ไร, บอก ได้ อีก อย่า หลก หลิก, ต่อ ถ้อ, ถ้อ โกล

ผู้ร้าย กลับ บ้าน

๗

นี่ เงิน สอง,ซ้ง เข้า,เจ้า เอาไป แด้ว อย่าได้,มา อีก เลย,
จะ เคย ตัว ๗ ๑๔ คำ เจรจา (ถกมาเอาเงิน
ห่อวาง กระแทกให้ ทื่อโตะ)

ด้ามเสวี่ ๑ (ถกคู้) ถึง สิ้น คิด,พิศ มนุษย์,ไม่
หลุดชาติ เหลือ ด้าน ขา,ฮุบให้ ทาน,ประจาร์ ฮั่ว คั่ง
จ้อง,หน้า พี่,ฤดี รวิว ฮึดฮัด กัด,ทุกซ์ โทษ, โกรธ เต็ม ทน
หายใจ สักตอน,ขย่อน ฮึด,กัดฟันกรวด กำหมัดชอด,ควาง
เฮ้อ ฮ่า,คาถน มั่นเหลือฮอด,ทวยศ,มิใช่คน แค้นคำ
รณ,เงิน ปา,หน้า พี่ชาย ผัวะ ๆ,ไม่วะ ปุก,ถูก หลายไปก
หน้าโนโหนก,ยั้งนั้ง,มั่งขวัญหาย เจ้ายัน้อง,ร้องควาด,
ประกาศ ร้าย พุด ส่ง ท้าย,ถ้อยคำ,เป็น ตำ ตา, ๗ ๖ คำ
อมเมียด ๑ (ยัย) พี่อะไร,มิ รู้,อย่า ดู ถูก ผม ก็ ถูก,
แม่พ่อพี่,มิ ปรากนา สู้ม้าง้อ,ขอคุณ,กรุณา ให้ช่วยหา,
งานให้ทำ,โดย จำ เป็น ผม ส้มคบ,คน พาต,ต้นดาวศุกร์

เตี้ย ต่ำ, สั้น ญาติ, ขาด มิตรเชื้อน พิศณตาม, ยามร่ำ,

เกิด ตัวเคย ยังไม่ เอน, ดู สัก หน่อย, ปล่อยให้ตาย หนี้เงิน

นั้น, ดู แขน, เล็ดตกต่าง แขน คตบ แดง, หา ได้ เยอะ, เกะอะอย่า

หมาย ถ้า ถ้อ เงิน, เป็น พระเจ้า, เจ้า ตกกาย กว่าพวกพี่อง,

น้อง ชาย, แดง เล็ก ก้น ไม่ ปรากฏา, เห็น หน้า, พี่ ตามก

ลักปรก, โลก กว่าฉัน, ที่ชนัน โสยมมณ, ผมไปปน, คนฉกรรจ์

พี่ตั้งให้, หามัน, จะพรันไซ ขอให้จำ, ใส่ใจ, ไว้หะพี่ อย่า

ขอตัว, กตบ กตอก, จะบอกให้ พี่ลูกพี่อ, แม่ ยัย, อย่าคุยไป

จน ตายไม่, ง้อดอกหน้า, น้อง ลา ที่ ๗ ๑๐ คำ เจรจา

(ฮัด ฮัด เขา หมวก สรวม หัว พรวด เบ็ด ประคอง กะทบ

คันเดิน กตบไป อย่าง ดู หมิ่น)

ผู้ร้าย กลั้ม บ้าน

ชุดที่ ๒

(กตายเป็นโจร) ฉาก รูป หน้า ตึก บ้าน หนึ่ง ตัว
ถคร นี่ยัย กับพ่อเลื้อ นายโจร แด ลูก ถ่มนุ อีก ๒ คน

หวาน คำ ๑ (ลูก) โยน้องชาย, นายบุญเย็น,
ยามเขมร ชัด เข้า พวกโจร, ทโมนหัด, นำบดิน อ้ายเลื้อว,
ครูเถา, เขาตัวชี้ ให้ตอบ ถ้, ถ้อน กาย, เป็น สายใน จะมา
ปล้น, คน ตน ๆ, คน วนน จัง มาช, ซ่องตบ, กำจับได้ ให้เข้า
ตึก, มิก บิน, เป็น ชนไป แต่ พอ ได้, เกษ ปลอดภัย, คอย ถอด

กลอน ๗ ๔ คำ เจริญ (ครูเถาสั่งแล้วเข้าโรง)

ชิมเล็กคัต ๑ (ลูก) ดังเวชยุ้ย, หนานมัย, หมอง
ใจ คิด ฤทธิ์ น้อย จิตร, แค้นใจ, พี่ได้ ต้อน ให้ทำข้าว,
ตัว รยา, ถ่า พร เหลือเด็ด ร้อน, เลว มนุษย์, ถัดกตบตัว
หมาย ตัง หน้า, หา กิน, ถัน ครอบนิบ โดยสุจริต, ชัดถัน, ต้อง

๑๐ กลายเป็นโจร

รณชัย (ยัย) ช่าง กลายเป็น อ้ายโจร, โทมนมัว จะมา
ปล้น, คนไม่กลัว, ละ บาป กรรม มี ยังแพดม, แดม บนไก่,
ใจไม่มืด ใคร ชื่น กัด, ขวาง เกอะ หวะ, ฉะ ตระหน้า เป็น
คโมย, ชัด ๆ, หัด ถอบ ทำ เพราะ มัน จำ, ใจ, หมกตุ่ทาง
ออกจาก คุก, บุก บาก, ยาก จะดี ก็ไม่มี, ใครส่งเคราะห์,
เหมาะ ถัก อย่าง เห็น แดโจร, ตโกนหา, อ้ามือทาง พี่ชาย
หยิ่ง, พง ขวาง, หมดยางอาย พี่ ของ ญ, ฉี่ ๆ ๆ ๆ, พี่ ของ ญ
ญ ยาก วั, นัก คุณแม่, แพบ แม่หงาย จะทำไฉน, ทนอเขม้น,
เห็น ลูกชาย เป็นผู้ร้าย, อ้ายพี่หยิ่ง, มันทงน้อง ๆ

๑๐ คำ เจริญ

สตายง ๑ (ลูกคู่) แถ่น น้อยจิตร, คิดเพ่ง, เต็น
ทุก ๆ ญกทะ ทุก, หวดย่อ, ท้อดมของ มีอกถั่น, ขวัญก็ด้รัว,
น้ำตา ก็ ของ จวน จะ ต้ง, ตา ออก, ครอก คโมย ตู้ถั่น
ถั่น, ฝนใจ, ไม่ ถอย หลัง ทถั่ง ทถั่ง, ชัก อ้วน, หวนโย

ผู้ร้าย กัดบ้าน

๑๑

กัดหัว กัดหัว, ตัด หัว, ทัง กัดโบาย ยืน อิดโรย, ถัดถัด,
คลั่ง ค้าง เป็น ครุ, หง, จัง วัค, นัก มานะ เขา เกอะหะ,
ฮ่อ ฮ่า, ตา ขมึง กรากงัด หน้า, ต่าง คบั้น, ไม่พริ้นพริ้ง หน้า
บุตบึง, บักบั้น, บันชนไป ๗ ๖ คำ เพดงดิ่งไม้หนม

บิตมาน

ชุดที่ ๓

(โดน ตำตา) ฉาก รูปใน ตัก ชัน บน เพดง ดิ่ง ไม้
หนม ตัวละคร มี ยัย บิน หน้าต่าง ย่อง เข้ามา หา ที่ซ่อนได้
ในโปง ม่าน ตรวจทรวพย พอเด็กใน นน ร้องแว๊ๆ ก็ได้ ยิน
ผี ทำว คน ชนมาก เข้า แอบ มี ผู้หญิง ดิ่ง ชนมา

(หญิง) แม่ อนงค์ จะๆ ชนมา นี้นะ กำลัง พ่อ
แดง ต้น ฉันทพรากไปไหนไม่ได้เสียแล้ว (เสียงผี ทำว)

๓๒ โดน ตำรา
กัก ๆ ขึ้นมาอีก คน เป็นผู้หญิง เข้าไป นั่ง อยู่ด้วยกัน
ใกล้ ม่าน คน ก่อน ปลดอบ เด็ก)

พรหมณัตตนาเต้า ๑ (หญิง คนก่อน) ฉัน ดีใจ,
จำเพาะ,เหมาะแท้ ๆ เทวดา,พาแม่,อนงค์ ให้ มาเยี่ยม
ฉัน,ฉัน,ดีสุดใจ ไม่มีใคร,อยู่เป็น เพื่อน,เชื่อนอารมณ์
ด้วยคุณหลวงพ่อ,ถูกห่วง,ตัวไปเสีย เหลือ แต่เมีย,คนเดียว,
ของเปรี้ยวขม ไม่ทันรู้,เนื้อตัว,มัวรังม ฉัน รบม,แบบใจ,
ไม่สบาย เกรงเกิด เหตุ,การอะไร,ในบ้าน บ้าง ดู เป็น ดาว,
อย่างไรๆ,ใจคอหาย คิดถึง หดห่อ,อยาก เห็น,เป็น จะ ตาย
พอสมควร,มาเยี่ยม,เตรียม คอย รับ ๒ ๒ คำ เจรจา

แม่ไปไม๊ ๑ (อนงค์) ฉัน นะ บุญ,แท้ ๆ,หะ
แม่ไป ไม่ รู้จัก,กลัว อะไร,ใคร คอย จับ ฝึ มื่อเฝ้า,
บ้าน ตะ ดี้,ถึง ที่ ดับ ใจไม่ วน,ไม่ หวาม,คว้ามโพยไทย
จน แม่ ชม,ว่า ฉัน เก่ง,นัก เถง แขง นวยชแสง,ได้ ถม,

ผู้ร้าย กลับ บ้าน

๑๓

จน ต้ม ก็ ได้ ขึ้น แม่ ฉนั้น, ดั้น ค โมย, โสย ร่ำไป หด่อน
คตังไคต, คต้ายแม่, ฉนั้นแนละ (โย) ขย่ำ พุด อึ้ง, ถึง มั่น,
เถย ฉนั้น กลัว — โอ้ ทูต หัก, ขย่ำ อ้อน, นอน เดี่ย หนะ — คำ
วัน นั้, ยิง มี, เงิน เยอะ ยะ ใน กำปั่น, โนน แน่ จั้, หก
หมื่น กราว คุณ หดองไม่, ตั้ง แบงก์, แกตังโหยกเหยก
จำเกาะ มี, โทเรช, ได้ ทราบ ข่าว เจ้า คุณ ผู้เถ่า, กรุง
เก่า, ประจวบ คราว อักเตบ มี, ที่ ท้าว, ชาว จะ คาย เธอ
ฝาก ฉนั้น, ตง กำปั่น, ดั้น กุญแจ ขึ้น รถไฟ, ไป แต่, เมื่อ รถ
บ้าย ตก เป็น ภูต, เฝ้า ทวพัย, รับ แต่ ร้าย แม้น ฉับ
หาย, ค โมย คมาย, คาย ตะแบน ๗ ๑๐ คำ เจรจา
มอญชมจันทร์ ๑ (ถูกรู้) ค โมย พัง, ข้าง ม่าน,
ดัก ทาน เติม ไม่ อักเหิม, เหมอน คาค, บ่ ถาด แถ่น ดิม
ตันท, คิต ค โมย, โทย แต่ แค่น (ยัย) ฉะ ช้อ แม้น, น้อย
และ ชู้, ของ กู จริง เขา จะ เห็น, อไร กะ กู, ผู้ ยาก เขมู

๑๔ โดน ตำ ๓
คง จะ เป็น,เหมือน พี่,ดี แต่ หยิ่ง พี่ชายใหญ่,ยังได้,น้อง
เหมือน ถึง ยิง ผู้หญิง,ยิง โทมบ,โลก จรรไร อินัง
อะไร,คง จะได้,ได้ หัวกะโหลก ผิดนักโยน,แปดบาท,พาด
หัวให้ แม่ ๓๓,หล่อน ก็ คง,จะจำใจ จำเราได้,
เหมือน กะ ผี,ที่ ป่าช้า ที่ จะ สิ้น,รัก กัน,นั้นไม่ไหว
สิ้น สิ้นไสย,เคย รัก,กัน หนักหนา แต่ ยิง พัง,ทาง เดียง,
เพียง พุดจา เหมือน แม่ ๓๓,คู้ ขี้วา,ยัย จริง ๆ เรา
จะ เจ็บ,เจ็บ ตัว,ๆ มี คดั่ง ยิง พัง ๆ,ก็ ยิง พัง,เหมือน
น้อง หญิง ๓๓ กัด,อ้อม พ่อ หนุ,คูกาม พริง กะตุง
กะตุง,พัด เถ่น,เห็น แก่ ตา (๓๓) ช่าง น่า ชัง,น่า
เถ่น,เทถ่นถ้อ หนอยพุดอ้อ,แอ้เอะเซาะ,ฉะเถาะบ้า ผาก
ไว้ที่,รูง พริง,เข้า เถอะ น้ำ จะ พัดให้,ร้อง จ้า,เถ่นสา
ใจ จิ ๆ ๆ ๆ ๆ ๆ ๆ,ดุ ซี แก้ม จิ ๆ ๆ ๆ,ดุ ตี
แย้ม,แย้ม ก็ได้ เจ้า แม่ น้ำ,ปาก ตุต,ตุต ๓๓ ตุแนโฮ้,

อย่า ร้องไห้, ตุ๊ก แก มา ๗ คำ เจรจา

ฝรั่งเรือดัด ๑ (ยัย) อ้อ แม่ น้อง, ประคอง ตุ๊ก,
นอน ฟูก ก่อม ๑๑ ค้อม, หัน หลัง, มา ข้าง ฝา พินิจ
แน่, แม่ ๑๑ ค้อม, สัน สงกา ๑๑ อ้วน ท้วน, นวด กว้าง, เมื่อ รุน
ราว ๑๑ ไป กิ่ง, สิบ ขอบ, ๑๑ ครอบ เกราะ ๑๑ ฟังกระเตาะ,
ตาม ๑๑, เดียว ๑๑ ส่ว ๑๑ ใจผม ๑๑, เมื่อ ๑๑ กระ ๑๑, ๑๑ ผม ยาว
หน้า ๑๑ ขาว, ๑๑ แกม ๑๑ เรือ, ๑๑ เหม ๑๑ เหม ๑๑ เหย ๗ ๕ คำ เจรจา

ตะลุมโปง ๑ (โย) หัดนอน รัก เด็ก, ยัง ใจ เจ็ก,
เจ้า ตัว ๑๑ จะ ๑๑ ปลุก หอ, ๑๑ มิ ยัก, ๑๑ รัก ๑๑ เหย ๑๑ พี่ บุญ
เย็น, ๑๑ รัก ๑๑ ใคร, ๑๑ กระ ๑๑ ไธ ๑๑ ๑๑ แต่ ๑๑ เอ๋ย, ๑๑ อ้น ๑๑ วอน, ๑๑ หัดนอน ๑๑ ไม่
๑๑ เอย ๑๑ มิ ๑๑ ไธ, ๑๑ เกยว ๑๑ เถน ๑๑, ๑๑ เซ็น ๑๑ เซ้ง ๑๑ หัดนอน ๑๑ ก็ ๑๑
๑๑ รัก ๑๑ ใคร, ๑๑ ไม่ ๑๑ เสนอ ๑๑ แต่ ๑๑ ยัง ๑๑ ใจ, ๑๑ มิ ๑๑ นัง, ๑๑ ตั้ง ๑๑ แต่ ๑๑ เพอ ๑๑ แหงน
๑๑ เซ้อ, ๑๑ แม่ ๑๑ ค้อม, ๑๑ ไม่ ๑๑ ปลง ใจ ๑๑ เขา ๑๑ มั่ง ๑๑ มี, ๑๑ ศรี ๑๑ สุข, ๑๑ ดี ๑๑ ทุก ๑๑ ทำ

๑๖ โคน ลำตา

ไม่ปรากฏา, สักนิด, คิดใน คง อุปัทม์ภ, บำรุง, มุ่ง อาไโดย
เลี้ยง หล่อน เป็น, สูไป, ชั่ว ชีวิต ๖ คำ เจริญ

ค่อยหม้อ ๑ (ถูก) แก้ม นาย ยัย, หัว คโมย,
โอย นี ๆ เหมือนไฟ จี้, ปลี แดง, แดง โดหิด เกิดยด
มนุษย์, สุด จะเกิดยด, ชง เคียด คิด เกิดยด ญาติ มิตร,
หมด เมื่อง, เคื่อง คบนี้ แต่เกิดยดใคร, ไม่เกิดยด, เนียด
พี่น้อง ที่ ร่วม ท้อง, ใจ ดุ, โม โห้นต์ ฮัด ฮัด, ฮัด ฮัด,
กั๊ ฟัน เจียน จะ ดั้น, ม่าน ตุง, พุง ออก มา ๗
๔ คำ เจริญ

ดวงพระธาตุคุด ๑ (อนงค์) ถึง เขาให้, เงิน
ทอง, กอง ท่วม หัว ฉนั้น เชื้อ ตัว, ถึง สวาทิ, ที่ ปรากฏา
เขาไม่ มี, ให้ สักนิด, ผิด ธรรมดา เกิด ทั้ง ซาติ, วาสนา,
ไม่ เหมือน กัน ถึง รัก ฉนั้น, ๆ ก็ไม่, แม่โย เอ้ย ฉนั้นไม่
เคย, ขยาย จิต, พิศ ฉนั้น กณ ขอ พุดให้, ซ้ำใจ, เดี่ย สัก

ผู้ร้าย กลับ บ้าน

๑๗

วัน ฝน ฝน, ถึง พ่อ ยัย, อยู่ แดน พัดก ชาติ น ฝน,
รักใคร, ไม่ ลง คอ ความ รัก มัน, ชัน ส้มอ, ฤ ก่อ คึก
ถึงวน ตัว, สิบ ปี, ไม่ มี นก จะ หวน อีก, ห่าง รัก, ผลัก พ่อ
ยัย คน มา ขอ, ง้อ ฝน, เป็น ภรรยา ก็ กลับ หน้า, เก้อ
กะตาก, ฝน ซาก ฤย ดู กัด ก้อน, เกือบ จน, ทน รุก รุก
ถึง ติด คุก, ที่ กะ ตู, ย, ก็ ตาม กรรม จะ ชั่ว ชั่ว, ดำมาน,
สถานไหน ยาก เย็น เป็น, ตาย ไม่, ทง ยัง คำ ถึง เป็น
หญิง, จริง จิตร, ไม่ บิด ง่า มัน รัก กัน, แล้ว ก็ จำ, ทน ชั่ว
ใจ (โย) เธอ นั้ แน่, แม่ หนอง, คี, ตรงใจ นั้ ยง โอ้ยใจ
ของ, ฝน ชุ่น, ชัน ไหน ๆ รู้ว่า หดฮน, ยัง ตรง, คง อาไโดย
นึก ว่าใน, โลก นั้, ไม่ มี คน นอก จาก ฝน, ผูก พัน, รัก พี่
ยัย ใคร จะ คู่, ย, ชอน ขอด, สอด สับ ส่น ถึง สวรร เขา,

๑๘

โดน ตำตา

เข้าคุก,เป็นทุกข์ทน

แต่จำจน,ราช อาญา,เฝ้า ฉันทน์

ใด

๗

๑๔ คำ

เจรจา

คนาว

๑

(ลูกคู่)

พิลึกใหญ่,ใจ คโมย,โอย

เลื่อนมือ

เห็น สอง ตำว,กอด คอ,กัน ร้องให้

ทั้ง

ร้องให้,ถึง ยัย,พี่ย อาไย

วาม หัวใจ,ซัด สั่น,หวน

วิญญา

หน้าตาเหยาะ,เผาะ ๆ ฝอย,หยด ย้อย แก้ม

เกือบ จะ แยม,ม่าน มัง,ทงถึง ถลา

มา กอด นอง,กอด ชู้,

คู่ชู้ว

แต่ อุดลำห้,สกด ออก,งกเทา ๆ

๗ ๔ คำ

อมตัก

๑

(โย)

จริง หนะ แน่,แม่ นงค์,พัน

ตงโทษ

ฉันทน์ไม่โกรธ,ถึง ชั่ว,ก็ ตัวเขา

จะชวน อยู่,

บ้าน สดวก,กับ พวก เรา

คุณ หลวง ถึ เอา,แต่ คอย,มัน

น้อย เทียว

จะ อุด หนูน,การุญ,ค่อ พี่ยัย

เธอ เคย

คุย,ชมไม่ ขาด,ฉลาด ฉลาด

คน ตรง ทั้ง,ดี ทั้งชั่ว,ตัว

เป็น เกตุยว

ใคร จะ เห็นยว,นุด นุย,พี่ยัย ตาม

ไม่

ผู้ร้าย กลับ บ้าน

๑๘

พูด เท็จ, น และ เพชร, มกุฎ เด่น พี่ บุญ เย็น, นน นะ ชัง,
คอย ต่ง ห้าม ชน เชื้อ ชั่ว, หา พี่ เย็น, เป็น ทำ ความ คง
จะ กัด, พยา ยาม, หดชก กัด กัน ฤๅ คำ ค่ำ, พี่ ยัย, ยิ่ง
คืบ แค่น พุท ไร่ แค้น, เวทนา, นำ รับ ขวัญ ออกจาก
คุก, ทักษ วิชา, มาไม่ มั่น โอ๊ยใจ ฉนั้น, คอย แค่วับ, ประคับ
ประคอง ฉนั้น ตีใจ, ได้ แม่, อนงค์ เพื่อน รักเขา
เหมือน, น้ำใจ, โย เป็น ดอง ในชาติ น, ฉนั้น ก็ มี, ล้าม พี่
น้อง — โอ้ พ่อแดง, หลับ แล้ว ต้อง, เขา มั่ง ถง กลับ
ไป นั้ง, ข้าง ต่าง, กว้าง ขวาง กว่า จริง แหม ถ้า, ใจ ฉนั้น,
มัน ค่อย ถง ได้ เพื่อน เหมือน, ใจ แท้ ๆ, แม่ อนงค์
เหมือนช่วย ถง, พระเสาร์, ให้ เบาใจ ๓๒ คำ

จบ (ลง ไป)

เพลง ดั่ง คดี ๑ (ถูกคู่) อ้าย ผู้ร้าย, ชายที่ กัด,
มีหน้า ต่าง ย่อง ชน ทาง, นอกตึก, พิถีใหญ่, แรก

มาหมาย,จะคโมย, โทย เขาไป ฤาเป็นได้,คือ ฌณ,
 ปล้นสดม ทุนไม่ไหว, ต่อไป,ใจ รอนๆ หัว ออก ช่อน,
 วักรวั,ย้อมคัวกั้ม ดูปลัดัว เปดัย,ตเหยย แบน,แทบ จะ ถัม
 จัม รงม,นึ่งนึ่ง,พ้ง นินทา พ้งเหมื่อนพ้ง,เดียงต่าง,แม่
 นางพราย ชิบสาททยาย, เป้ามนต์, พ่น คาถา เค็ก
 สำนตั้น,บั้นมโน,ให้ โศภา จากใจ ภา, มกโสम्म, เป็นชมภู
 นึกถึง ว่า,มาคโมย, โทย ใจ วาม ลงมอรวา, จูบๆ,
 ๆๆ อยุ่ กับ พน ห้อง, แดวก ก็ มอง,ขแง้ดู เห็น
 แม่คู้, อาโดย, ไป ตับ ดิบ ค่อยๆ ย่อง, ไป ที่ ช้อง,
 หน้าต่าง จัด นึ่งอึด อึด,ออกแค้น,แขน กระ ดิบ แง้มนาน
 แอิด, รแวด รวั, นึ่ง จูบจับ ยก มือดิบ, นิ้วไหว,ไปทุก
 ทาง เผยอ ตัน,เป็น หน้า ต่าง,ไม่ ว้าง นึก ตก ตักๆ,
 ตวักร ครอบ, ย้ง หมองหมาง ไม่ ประมาท,ชาติ นั, คงมี
 ทาง มา ประดต ,กุศต สร้าง ,นางเวตา ไม่ เล็ดออก

ผู้ร้าย กลับ บ้าน

๒๓

ว่า ,เวตา ไหน, ถึง ไก่ ตาย คง ส้มหมาย,มั่งคอกหนอ,
ขอเห็นหน้า ต้องสาว แม่น, แด่น รัก, อิก สักครา พัง
วาจา, สนใจ ฤไทยสบาย ถึงเคี้ยว หมอง,คองใจ, คง
ได้โสดกั, ปราศจาก,มลทินโทษ,ปราโมทย์หมาย, กรรมด
มนุษย์,บริสุทธ์,หลุด รคาย ถึงเป่า เป่ยว,เคี้ยวคาย,
นิรันดร ฯ ๓๖ คำ เชิด ดั่ง ไม่นวม (ปั่นถง)

เปิดมาน

ชุดที่ ๔

(กตัญญูตาย) ฉาก อย่าง ชุดที่ ๒ ตัวละคร มี

นาย ยัย หัว คโมย ออก ใน เชิด ดั่ง ไม่นวม

เพลงไทยใหม่ (ลูกคู่) ยัย เขมใจเหลือ ฮาไชย,
ต้อง สาว น้อย ขารมณ ติห้อย, ห่วง ถึง, ตรึง ส้ม

ยื่น แรงซึ้ง, คตังค ไถ, ใจ รอน ๆ หยุด อยู่ กตาง, ทาง
 สัจจ, สท้อใจ (ยู้ย) หวด น้ก ถัง, พวกลปถัน, คน ชั่วช้า
 จะ กรูมา, ถ้างผถาญ, ก่อการใหญ่ ยู้ย สัจญา, ครุเถ้า,
 ถอมเข้าไป ส่อน เป็นได้, คักถัก, ส่มวู้กัน แม้น
 มันเห็น, เราไม่ ถ่น, เช่นมันมาท คงอาษาฏ, เชญฆ่า, ถัง
 อาสัจญ เป็นไร เป็นไป, เกิดเรา, เขากระมัน จะตอ
 คัน, กนโจร, ปถัน บ้านนี้ รว้างสมบัติ, สักถ หวง, ดวงชี
 วิต แม่น้องสาว, เขาวะมิตร, ไม่ คิดหนี มิให้ เป็น,
 อันตราย, มีร้าย มีดี จะเป็นไฉน, ตามที่, เกิด ตัวเรา ฯ

๘ คำ เจริญ

ผู้รัง ควงคัต ๑ (ตกค) ใจคิด คด้า, มีอค์คด้า
 ๘ บน โกเถียบ บรรจุเพียบ, คอย สู้, ครุเถ้า, (ยู้ย)
 ๕ เมื่อ อ้อน วอน, ผ่อนผัน, มัน ดันเอา แต่ ไม่ ขอ, ทำเขา,
 ก่อน จำเป็น ถัง ที่ สู้ อาวุธนี้, เป็น ที่ หมาย จะ

ผู้ร้ายกลับบ้าน

๒๓

เป็นตาย,เป็น ไม่ท้อ,จะ ขอเดิน ตัวเดียว ขวาง,ในระหว่าง,
ต้อง นางเร้น แด่ โภยโผย,คโมยเขม้น,มาทำร้าย ฯ

๔ คำ เจริญ

คางเหลือง ๑ (ยัย) รัศมี สัน,อ้าย ทมิฬ,หิณะ
ชาติ คาง เกรียว กรวด, ชู เข็ม,เขม่น หมายถึง ไม่
รู้เวท,ระนามนุษย์,ประทุษร้าย ถึงเราจะ,อธิบาย,ไม่คาย
เลย มัน มุ่ง ทรมาน มุ่งจับ,เจ้าทรมาน กระเหี้ยน
กระหือ, หือ อ่า,นิจจา เขย ใจ ยัย สัน, เหมือนสัตว์,
ฉัพพะ เคย ฤทธิ์ อยากเงย,หน้า ชน, ชนช วิศ เมื่อ
มี หวัง แสง รังคโยภาส สุด สวรรค์,ฉันท มนุษย์,สุจริต
ยัย ขอกร,วอนไหว้,ไป ทุกทิศ ขอ มเหศวร์,เทวะฤทธิ์,
ศักดิ์สิทธิ์ทรง โปรดคุ้มครอง,พระนันทราช, ไว้สักครั้ง พอ
ส่มหวัง,ส่วิงส่วย, หมายถึงประสงค์ ใจ หายวาม,เด่น
ตึก ๆ ๆ , นึกพระวง, ยืน อยู่ตรง,ตึกน้อง,จ้องดู ทาง ฯ

๒๔ ผู้ร้าย กัดบ้าน
๘ คำ เช็ดฉิ่งไม้ฉวม (พวกโจรมาเห็น ยู้ย โกรธชัก
ว่าโย ไม่ปิ่น ไป เป็นสายใน ยู้ยบอก ตาม ตรง แด
อ้นวอนมิ ให้ ปล้น นายโจรโกรธ กัดบ้าน จับยู้ยๆ ตู๋
เดย ยิง ยู้ย ต้ม พวกโจร หนี ไป)

ปิด ม่าน

ชุดที่ ๕

(ผู้ร้าย กัดบ้าน) ฉากรูปใน ตึกชั้นล่าง ตัว
ดคร ดคร ม นาย ยู้ย ถูกบน นอน สดบ อยู่ บน เก้าอี้ หวาย
แม่โย แม่ องค เคียง ประคอง อยู่

(โย) โอ๊ย ๆ ๆ ๆ เขา ค่อย ฝอยตา ได้แล้ว
เห็น จะ ไม่ เป็นไร ดอก กระมั่ง

เวศกรรม ๑ (ถูกคู่) แว่ว เสียง ใคร, พุดอยู่,

ผู้ร้าย กลับ บ้าน

๒๕

ข้าง หู ยัย นิ่ง หน้ามู๋ ยัย , พิศวง, พระวงหมาง เฒ่นิ
เกิด, อไร หนอ, ขั้วรคาง ไย กระต้าง, กระตัก กระเตย,
เพี้ย มื่อ ท้าว โอ้ย ๆ ๆ, เป็นอไร, ไปหนะนี้ เลี้ยว
ครว้, รกาย แปดปีบ, แสบ ผ่าว ๆ สก๊อน ใจ, ที่ไร, ยังใจ ร้าว
เลี้ยง พาว ๆ, พุด แว่ว ๆ, แจ้ว ๆ พิกถ ๒ & คำ

๑ (ลูกคู้) ยัย ชน ชิง, ตั่ง ตรอง, มอง นาน หนอ
จิ้ง นึก ข้อ, ต่อสู้, เตื่อ ครู ปล้น เผ้ากราบไหว้, ออ้นวอน,
ผ่นปรน มั่นชน ทำ, จำจน, ตอ้งรับ มื่อ ยัยไม่
ท้น, ทำ อไร, ได้ ยินเลี้ยง ยัง บ่นเปรียง, หปรี, ตัก ทอ
เขา คง ยิง, ยัย คม่า, ทำ สัด ฮ้อ ไย ไม่ค้อ, ปล้น ละ
หนอ, อ้อเตี้ยไซย เพราะเตี้ยถูกษ.เอิกะเทริก, เตื่อเอวาว
นึกว่าฆ่า, ยัยตาย, ผู้ร้ายใหญ่ จิ้งชักโชตง, โยงเพ็ช,
เจื่อนกันไป เอื่อนนี้ ยัย, อยู่ ที่ไหน, ใจ หนะเออ ๒
๖ คำ เจรจา

(โย) แม่ หนองจ้ำ ฉันทู เหมือน ตา เขา
 เฝี่ยม ๆ กำลังจะ ผยองตา เบิกได้ อยู่ แล้ว ละจ๊ะ

ทองย่อน ๑ (ลูกคู้) พังคำ คุย, ยัย แล้ง, แวง
 ใจ กระตืบ เขยิบ ขยิบ, กพริบ ตา, อุด้าห์ ผยอง ชั้นดา
 แด, เห็น แม่, สาว ส่องเกดอ นิ่งเด่นอ, หน้า เมียง, อยู่
 เคียงกาย ๒ ๒ คำ เจรจา

(โย) พี่ยัยจ้ำ พี่ยัย พี่ยัยจ้าน้องสาวโยได้ ไหมจะ
 จ๊ะ จ๊ะ พี่ยัย (แม่ หนอง ก็ เป็นแต่ดื้อฮั่นเอา ผ้า ห่ม ปิด หน้า)

เฮว บาง ๑ (ยัย) จ้ำจ้ำ ๆ, พี่ยัยหน้า, ได้ ทั้ง คู้
 ยังไฉน, พี่ยัย มา อยู่, ส้ม ตู๋หมาย ปัด ตัน, ตัน ตัดัง, ถึงจะตาย
 ยังไฉน, พี่ยัย ชาย, ตกาย มา ๒ ๒ คำ เจรจา

ดวง พระธาตุ ๑ (โย) แล้ง ปั่น ตัง, อึง ดันนั้น,
 ฉันทู ตัง แม่ หนอง, เด็ก มั่ง, มา คอย ถ้า เบ็ด
 ประทุ, ตัก ค้อน, ชวน กัน มา เห็น พี่ยัย, อยู่ หน้า, บรรได

เรือน แผลถูกปืน, ผนกายเป็นหลายแห่ง เลือดแดงแดง, เตะ
 คัด, โดนหิตเปื้อน นี่กว่าพบ, ศพ ผู้ร้าย, ตายเต็มเรือน แม่
 ของค้, หล่อนว่าเหมือน, พี่ยูเรว ถึงไม่รู้, ต้นตำ, ยปถ่ายเหตุ
 หน้อย ก็ดีใจ, ไม่น้อย, คอยฟังเล่า บุญถึงท, พี่พน,
 คินทุเล่า จะขอเอา, ไว้รักษา, พยาบาท มิขอให้, พี่ไป,
 ไหนจากน้อง โช้เตรียมห้อง, หารับ, พักที่บ้าน พันโทษ
 ทณฑ์, เด็ดมิขวัญ บุญบรรดาว น้องบนบาน, ให้พี่หาย,
 เหมือน หมายถึง ๗ ๘ คำเจรจา

พันธุ์ฝรั่ง ๑ (ลูกคู้) ยัยก็รู้, อยู่ดี ๆ, ไม่มีตลาด
 ยัยมิอาจ, จากน้อง, ย่องไปไหน ถึงจะเล่า, ให้เจ้าฟัง, เรือง
 ยังไร ฤาจะไม่, เล่า ถักนิต, ไม่ผิดเลย อีกครู่เดียว,
 ยัยจะเหลียว, ไม่เห็น หน้า ดุดเสียดแจ้ว, เจรจา. หนา ยัย
 เอ้ย หัวใจ ยัย, ยอดมนุษย์. ดุดสเบย จำเอือนเอ้ย, ข้อ
 คำ, แต่คำคัญ น้อยนักหนา, เวตา, นำสงวน ประจบจบจน

จำตา, โลก อาตมย์ วัฏฏ์ คัก เต็มชน, เทวะบรรดาร์, เบกบาน
ครัน ยัย เยี่ยม ทวาร, วิมาน สรรค, เมื่อนัน ตาย ๒ ๖ คำ

๑ กบเต็น (ยัย) โอ้เพตา, น้ำพิลึก, สะพังกถัว โสยชน
พอง, สยอหว, ชั่วใจ หาย รทม ทุกข์, คุก ขัง, ถ้า พังกาย
ไม่เห็น สาย, สุต ที่ รัก, อดกใจ แต่ บัดนี้, พี่ มา, เห็น หน้า
แล้ว แต่ พอ แหว, น้ำ คำ, ก็ จำได้ แม่ ไย จำ, กระเถิบ มา,
อีก เป็นไร พี่ เห็น หน้า, ไม่ใคร่ได้, อไร บัง เป็น ฟ้าพรา,
ถูกตา, พี่ ผันโต พุทไร ๆ, ปราณ, จวบ พี่ มั่ง ชัน ชั่ว, พียา,
ขอตา รัง เป็น สุต หวง, จาก กัน, นิ วัน คร ๒ ๖ คำ เจรจา
(น้อง สาวโย สรว่ม กอด คอพี่ เชิญใจ ทัง หน้าตา อาบ
หน้า จวบ พี่ แล้ว ก็ จวบ เต่า เป็น หลาย ฟอด แล้ว ก็ ชบ สดชน
อยู่ ช้าง คัว พี่ ยัย อนาถา ช้าง ตา เหลือก คัวัง แด ห
แม่ อนงค์)

คณาแปลง ๑ (ยัย) สอนช้อย ๆ) อนงค์ จำ, ภาพ, มี ช

ผู้ร้าย กลับ บ้าน

๒๙

วิต ไม่ มี หน้า, มา คิด, จะ ขอ หด่อน ไหน จะ พราก, จาก
กัน, นิวัน คร แต่ ก่อน หด่อน, จวบ ฉนั้น, ทุก วัน เคย ถ่ม เสี้ย
แล้ว, ฤา หนึ่ง ค, คง ไม่ ถ่ม ให้ พี่ ปดม, เหมือน แต่ ก่อน,
เกิด หด่อน เฮีย เวทนา, พี่ เวธา, จะ ตา เคย หน้า พี่ เงย, แล้ว
ถึง ชุม, จวบ สัก ที่, ได้ ฤา ไม่, ใจ อย่า เจียน, เพื่อน คน ยาก
มิใช่ มาก, มาย มี คว, ด่วน ทรชน ไหน จะ ตาย, ให้ สบาย,
บาน ชั่ว เหมือน แม่ ช, ช้อง สวรรค์, เห็น บรรดา ๖ คำ เจริญ
(แม่ หนึ่ง ค ตัว สั้น เทา ๆ สั้น เอือก ๆ ๆ ๆ หน้า
ถึง สวรร เสี้ย เป็น ที่ สด โทม, เข้า กอด คณาย ยัย จวบ แด
เคย ชบ หน้า สั้น อยู่ นั้น เอง)

ข้า โหย ๑ (ยัย หอบ) พุท ธคุณ, กรุณา, เมต ตา
มนุษย์ กว่า มนุษย์, คอ มนุษย์, เสี้ย ไหน ๆ บาง ที่ บาง
ที่, เรา คู่รัก, จาก กัน ไป ก็ จะ ได้, พบ กระ มัง, หวัง แด แคลง
หัวใจ พี่, เพธาน, สู้ ที่ สด กว่า มนุษย์, ไฟว์ พ้า, ทุก หล้า

๓๐

ผู้ร้าย กลับ บ้าน

แหล่ง หนอง น้ำขัง, ปอง ประโมทย์, โปรด แต่ง น้ำรัก
แจ้ง, ใจ เข้มงวด, ถา แด้วเฮย ๗ & คำ โอด (คำท้าย
พิชิตได้ พุดในชาติ นั)

ตัว รัก แถลง ปันหา

๑ ความ รัก จัก เปียบ น้น ดวง มณีนี แม่ เฮย

ถึง ตก หมก ตม คีว ห่อน เคี้ยว

เส่มอน รัก จัก เจาะระ มี ใน มนุษย์ ใดน นา

โลก ย่อม ปราโมทย์ เผ้า ฝาก น้ำใจชม บารมี ๗

ศุภมัตต

